Dead or Alive

On Decembrie 15, 2015

Fii deschis la ceea ce dorește să se manifeste prin tine, fără să știrbești nădejdea ce ți-o pui în ceva care se comprimă cu ajutorul inacceptabilului.

Mă dovedeam refractar la o cerință față de care, la urma urmelor, aveam niște obligații majore - înscrise în rețeta posibilă a trecerii dincolo de alte uși. Şi de alte încăperi. Antecamere ale iadului. Spații echipate cu adaosuri de adevăruri și îndoieli, cu atât mai închise cu cât gândurile-mi atinse de răceala vremii planau asupra chimiei alternanțelor dintre adormire și trezire, răsunând în capul meu ca un stimul care acționează asupra unui anumit câmp receptor.

Păream mai mult mort decât viu. Ca și când întreaga mea ființă ar fi fost lovită de cea mai otrăvită săgeată, numită generic "Judecata de apoi", a cărei toxine paralizându-mi instantaneu simțurile, direct din inimă până în creier, mă lăsau fără glas. Fără energie. Fără putere. „I was feeling lost / Waiting to be found."

Fără să știrbesc nădejdea ce mi-o pusesem în ceva care se comprima cu ajutorul irealului și, deci, al inacceptabilului, am hotărât să aștept amurgul. Așa cum era el plăsmuit de imaginația-mi secată de puteri, mergând desculță fără urmă de pași alături de altcineva-ul din mine, nu fără a da crezare cu încetul, grație înfierbânțelii pișcătoare ce-mi încingea tâmplele, acelei voci necunoscute care-mi șoptea hotărâtor: "Help me to arise".

Amăgitor, ca o jucărie luată de vânt, mă transpuneam în pielea unui înger care își clătină auzul - te-aș fi așteptat oriunde, printre morți sau printre vii ! - ce-i drept, cu unele opinteli. Dar ispitit, totuși, de-o anumită curiozitate: "Cum ar fi fost dacă n-aș fi existat?"

Leadership: Poți să fii tu însuți într-o lume care caută în mod constant să te facă altcineva, în cazul sforțărilor atât de constant amplificate de deschiderea ta în fața provocării a te privi ca deținător al unei vieți de poveste?

În interiorul castelului Helmnar, David - câștigătorul întrecerilor pe Hakon, ajunse în fața unui perete care nu avea nicio ușă. Simțea totuși că există o forță necunoscută dincolo de perete, ca și când exista cineva dornic să se întâlnească cu el. Urmându-și instinctul, întinse mâna pe perete și-l pipăi de-a lungul. O ușă invizibilă, mascată printr-o vrajă, crea imaginea unui perete adevărat. Ușa se deschise îndată. David păși înăuntrul camerei, în mijlocul căreia văzu o oglindă uriașă, în care se vedea ca în ceață. Cum ajunse în fața ei, ceața se risipi. O voce închisă în oglindă se făcu auzită. "Ajută-mă să ies de aici ! "

Omul interpus unei realități cu totul altfel, prizonierul acelei matrice care-l făcea să creadă că se afla în Eden sau Infern - ar trebui să i-o spun acum, cât încă suntem în relație - acest generator de efecte invers celor scontate, mai măreț decât cerul și marea care se întrepătrund continuu în imaginația viului, era mai curând atras de această poveste ce putea fi adevărată.

Mișcat de implicațiile unei puteri fără margini, de scânteia personalității care îl face altfel decât ceilalți, putea el oare să profite de pe urma acesteia la maximum? Inacceptabilul pe care trebuia să-l suporte însemna de fapt să se prefacă străin de lumea pe care o trăia și să-și plăsmuiască o realitate în care să nu se simtă claustrat.

Leadership: Spui NU compromisului dintre tendințele contrare ale vieții, refuzând „tăcerea"

care îți descoperă temerile ascunse?

A spune NU compromisului dintre tendințele contrare ale vieții, ca egoism-altruism, izolare-asociere sau individualism-solidaritate, înseamnă uneori să accepți termenii realității cu o anumită reținere, ca și când n-ai exista decât ca aparență.

Putem înțelege leadershipul, codificat prin prisma imaginii unui om care a spus NU compromisului dintre două tendințe contrare ale vieții, refuzând „tăcerea" care îi descoperă temeri ascunse, dacă abordăm cu o atitudine proactivă acea latură a existenței prin care se urmărește formarea și dezvoltarea caracterului. Tăcerea este o amplificare a unei stări de incertitudine din care nu mai poți ieși, este rezultatul unei autosugestii care se întinde cu mult peste imboldul conștient inițial, izvorând din incapacitatea de a-ți da lecții de viață într-o realitate fără orizont.

Iar tăcerea e adesea similară cu uitarea de sine, fiindcă nu mai știi la ce aspecte să acorzi cea mai mare atenție. Tendința omului de a se pierde în uitare, contrapusă tendinței de a ieși din carapacea solitudinii, adică supunerea lui la o manevră de mers înapoi, joacă un rol important în crearea acelei premise a regulii conform căreia „cine poate mult, poate și mai mult".

Cu alte cuvinte, odată cu intrarea într-o stare de negativă, omul poate trăi de asemenea o fărâmă de măreție, oferind un înțeles mai larg convorbirii cu el însuși în scopul obținerii unui progres de tipul „chiar dacă totul stă împotriva mea, trebuie să mă autodepășesc".

Leadership: Accesibilitatea ta produce o deschidere către o potențialitate de realizat prin conștiință, în calitate de simbol al plenitudinii existenței, fără să se remodeleze la apelul unei transpuneri într-o lume care își reneagă tot mai mult temeliile?

Citeam de curând pe marketingprofitabil.ro următorul lucru: *„Visele par a fi surprinse într-o reclamă care curge printre nori sau zboară printre povești, cu vocea care însoțește călătoria magică, până la trezire."*

Ei bine, această voce aparține omului interpus unei realități cu totul altfel, prizonierul acelei matrice care-l face să creadă că se află în alt loc decât cel scontat de fondul existenței cu care conștiința sa are o tangență.

Puterea care conferă unitate fluxului conștiinței, provenind din probabilitatea de a ieși din acest spațiu al tăcerii și pustiului, marchează însemnătatea acordată persoanei ce a depășit stadiul unei stări de slăbiciune pentru a se regăsi pe sine într-un soi de perpetuum mobile cu combustie strict cugetătoare și modelatoare. A te regăsi înseamnă să te ridici deasupra realității cazuale a unei lumi ostile, deasupra legilor unei lumi neînțelese, punându-te în sluba unui ideal care ține de sens și de irepetabilitate în limitele condiției de trecător prin viață.

Succesul personal nu rezidă atât din concepția celorlalți asupra ta, ci mai mult din concepția ta asupra modului de a înțelege lumea ta interioară și de a trăi prin ea.

Calitatea individului de a se remodela la apelul unei transpuneri într-o lume care își reneagă tot mai mult temeliile datorită rătăcirilor ei într-un decor tot mai absurd, se afirmă cât mai deplin în încercarea de a prezenta ca acceptabil inacceptabilul sau ca revoltător normalul.

Calea cea mai bună de a te adapta într-o astfel de lume nu este să o renegi, ci să-i accepți provocările și regulile prin prisma faptului că ești singurul ei supraviețuitor, singurul ei

fundament, singurul ei salvator, singurul ei poet, singurul ei creator.

Dead or Alive evidențiază variațiunile unei lumi surprinse în tunelul tranziției spre un alt model de om, apropiat de o putere mai mare de sine, provenită din existenta unor personaje instantanee pe care el însuși le creează și le inserează în propria lume.

Oamenii de mare caracter sunt înscriși permanent într-o existență a morții și a învierii. El reușesc mereu să facă un salt spectaculos peste propria lor umbră deoarece sunt deschiși la ceea ce dorește să se manifeste prin ei, fără să știrbească nădejdea ce și-o pun în ceva ce se comprimă cu ajutorul inacceptabilului.

Prin tine se manifestă altcineva, un Alter-Ego? O forță mult mai mare decât emoțiile și sentimentele inițiale la care viața te-a supus?

* Notă: Hi Profile - Dead or Alive

Source: https://neculaifantanaru.com/dead-or-alive.html